

"גלריית חוצות"-כאן ביתי מאת: חוה גדיש

ביום שלישי ה- 21.5.19 ברוב עם נגזר הסרט להשקת "גלריית חוצות", מתחם אמנות תיירותי-חיצוני מהגדולים והיוקרתיים בישראל, אשר נבנה במרכז העיר חדרה, במקום המוכר בשם פיאצה. את הרעיון הביא חבר המועצה שי ברכה בעקבות חלום שהיה לו- להקים "גלריית חוצות". הוא הצליח להדביק אותי. התלהבתי יחד איתו ומיד אמרתי לו: "אני איתך. תתחיל ואני אעזור בכל". ראש העיר, מר צביקה גנדלמן וחברת "נחלים" החברה לפיתוח תיירות חדרה, התחברו לרעיון וגייסו את כל הגורמים הרלוונטיים. צוות גדול עבד על הפרויקט הזה שנה שלמה. אני כאוצרת, עסקתי בגיוס האמנים והיצירות לתערוכה ושי ברכה פיקח על הכול מלמעלה. זה לא היה פשוט. זהו תהליך ארוך ומייגע שנמשך הרבה מעבר לזמן המצופה. היו המון תקלות, הרבה עיכובים, אי הבנות, תיקונים ושינויים, אבל בסוף אנחנו כאן, בשעה טובה.

זו איננה גלריה רגילה, כאן הצופה מסתובב במעין מבוך וצריך לחפש ולגלות את היצירות, שהן גדולות ובוולטות, אבל לא מכל זווית הן נראות. צריך לחפש את הזווית הנכונה לכל יצירה ויצירה ורק אז היא במיטבה.

"כאן ביתי" היא תערוכה ארצית חדשה, מיוחדת ותחת כיפת השמים. היא עוסקת בנושא הבית בעיני האמן. הנושא רחב שמקיף את הבית הפרטי, הבית הלאומי, מקום מגורי האמן, על כל ההיבטים האפשריים שלהם, כולל מקומות, נופים ואנשים הגרים בהם. העבודות מוצגות כאן בצילום בלבד, אך במקור נעשו בטכניקות שונות. גלריית החוצות מיועדת לתערוכות מתחלפות ולכן, כל תערוכה תהיה מוצגת כ-3 חודשים ותתחלף.

קבלת קהל במשרדי העמותה בימי שלישי

תלם

שירותי סיוע סיעודי

תלם - בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

סיוע וייעוץ בקבלת רשיונות לעובד הזר - ללא תשלום.
מטפלים/ות זרים - 24 שעות ביממה
שירות מקצועי ואמין

טל: 03-5618850
גריןברג כלנית: 050-4440009

העמותה למען הקשיש חדרה

מטפלים מנוסים לטיפול אישי בבית

מטפלים זרים ל 24 שעות

מרכז מידע ייעוץ והכוונה

טל: 04-6210526 , 04-6324808

רח' רמב"ם 29 (קומה 1) חדרה

השבוע הלכה לעולמה רבקה, שישה ימים בלבד לפני יום הולדתה ה-90! רבת פעלים הייתה רבקה ואנחנו, חברי מערכת "כיוון חדש" סופדים לה בלכתה.

בנה, אבי, מספר: "אמא נולדה בירושלים-צברית אמיתית, הגיעה לחדרה בהיותה בת חמש ומאז חיה ופעלה בעיר. אמא למדה באחד המחזורים הראשונים בבית הספר "תחכמוני" בו גם לימדה והייתה מחנכת, גם את בניה שלחה ללמוד באותו ב"ס."

רבקה הייתה חברת מערכת העיתון, הייתה יצירתית ומקורית, שנים רבות הקדישה להנצחת חיילים שנפלו בקרבות ולא היה מי שידיאג להנצחתם.

בשנים האחרונות, על אף בריאותה הרופפת, לא הפסיקה לפעול וכמה ימים ממש לפני מותה אירחה בביתה את מפקד בה"ד 1 ועוד כמה חיילים. שיחקה ברידג' גם כשהיה קשה כי "זהו משחק מחייב..." צלולה ופעלתנית עד יומה האחרון.

יהי זיכרה ברוך!

דבר המערכת

מאת: ימימה לוי

חג השבועות קרב ובא ומזכיר לנו את מגילת רות. לפי המסורת, מחבר המגילה הוא שמואל הנביא, ואכן גם יוסף בן מתתיהו ממקם את סיפור המגילה בתקופה זו, בזמן עלי הכהן. בקריאה ראשונה נראה כי יש כאן סיפור חביב ומרגש עם הפי אנד. בקריאה מעמיקה יותר מגלים בין השיטין, שהמספר מצביע על מחדלים וליקויים בחברה בתקופת שפוט השופטים (בערך בשנת 900 לפני הספירה). מהמגילה ברור לנו שלא היתה אז הנהגה, ואם היתה היא כשלה. כפי שמצוין לכל אורך ספר שופטים: "בימים ההם אין מלך בישראל, איש הישר בעיניו יעשה". נעמי האלמנה והשכולה ורות האלמנה, מגיעות לבית לחם לבית ריק. נשות המקום מקבלות את פניהן בזעזוע כמו מקהלה בטרגדיה יוונית: "הזאת נעמי?! ונעלמות עד סוף המגילה, שם תצוצנה רק לאחר שרות יולדת בן, והיא ונעמי "מסודרות" כלכלית. היינו מצפים מהנשים הללו לתת עזרה למסכנות, לדאוג להן לפחות למזון, כי איך אפשר להתעלם מדלותן ומבדידותן? הרי בימים ההם נשים לא פירנסו את עצמן. ולגבי חוקי התורה שבהם האכירים מצווים להקצות בחלקתם "לקט שיכחה ופאה" לעניים, כשאין הנהגה או לפחות לחץ חברתי, החוקים הללו הם רק בגדר המלצה.

רות מגיעה במקרה לשדה בועז, אשר מאפשר לעניים ללקט מיבולו. הוא אכן מזהיר אותה שלא תלך לשדות של אחרים כי לא בטוח שתתקבל בסבר פנים יפות. למזלן של נעמי ורות בועז מוכן לשאת את רות לאשה, וכך נפתרות בעיותיהן.

ובימינו? כפי שאמר המלך שלמה: "אין חדש תחת השמש". מספר העניים בארץ הולך וגדל. הם נזקקים לעזרתן של כל מיני עמותות חסד. זה כישלון ההנהגה. וכפי שהתורה כבר חזתה: "...כי לא יחדל אביון בקרב הארץ. על כן אנכי מצווך לאמור פתוח תפתח את ידך לאחיר לעניך ולאביוןך בארצך.." (דברים טו). בחברה מתוקנת ובמיוחד במדינה מתוקנת יש לשאוף ש"אפס לא יהיה בך אביון" (דברים טו). והרי כי מציון תצא תורה!

קהילה תומכת חדרה

תכנית המיועדת לבני הגיל השלישי, המעוניינים להמשיך להתגורר בביתם, ומטרתה שמירה על איכות חיים עם ביטחון אישי ושקט נפשי, חיסכון בעלות אחזקת הבית ותשלומים על תיקונים. התכנית פותחה ע"י אשל-ג'ונט ופועלת בשיתוף פעולה ובפיקוח עירונית חדרה, העמותה למען הקשיש ומשרד הרווחה והשירותים החברתיים.

סל השירותים של הקהילה התומכת כולל:

- * אבות/אם קהילה - שומרים על קשר אישי, מבצעים עבודות תיקונים קלים בבית, ללא תשלום, מתווכים ומפנים לבעלי מקצוע אמנים במידת הצורך. מסייעים בפתרון בעיות.
- * פעילות חברתית מגוונת הכוללת: מסיבות ואירועים בחגים, הרצאות, טיולים, נופשונים. *מוקד מצוקה הפועל 24 שעות ביממה, 365 ימים בשנה.
- * ביקור רופא בביתך 24 שעות ביממה בעלות סמלית של 25 ש"ח לביקור.
- * אמבולנס לפינוי לחדר מיון, או לסיוע בהרמה במקרי נפילה, בהשתתפות סמלית של 27 ש"ח
- * ייעוץ רפואי טלפוני (כולל הפנייה לביה"ח).

מהיום ניצולי שואה זכאים להצטרף לקהילה במחיר סמלי מקסימלי של 25 ₪ לחודש, ללא תלות ברמת ההכנסות.

לפרטים והרשמה:

050-8290654 ריח באומגרטן 050-8290656 ראיסה צ'רניקוב
050-8290658 מיכאל מזרחי 050-8290657 ולדימיר בליטמן

עיתון גימלאי חדרה

יוני 2019 | סיוון תשע"ט

עורכת ראשית: יונה מאור

חברי המערכת: חוה גדיש, יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטין, יפה וינקר, רחל לילן, ימימה לוי, רות לפידור, נגה ניב, זהבה עמל, שירה מוראל עמליה (מלי) רוטמן, פנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.

רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס, מנהלת המחלקה לאזרחים וותיקים.

המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל: 04-6323331

פקס: 04-6247537

כתובת המערכת: E-mail: kivunhashl@gmail.com

עריכה גרפית והדפסה: אור גרפיקה והדפסות.

”חלום המרתון החל לקרום עור וגידים אך לא סיפרתי לאיש. התאמנתי לבד ללא מאמן והדרכה מקצועית, אך נחישותי הביאה אותי להישגים ובשנת 1981 החלטתי להשתתף במרתון הראשון שלי – מרתון תל אביב. מרתון זה היה ביום חמסין קשה וכמעט נשברתי, אך שוב כוח הרצון שלי עזר לי להמשיך בכוחותי האחרונים ולהגיע אחרי כשש שעות לקו הסיום כשרק אישתי מחכה לי עם המדליה. הבנתי שיש ביכולתי לרוץ מרתון והתחלתי להשתתף כל שנה במרתונים בארץ.

אך היו לי שאיפות ובשנת 1985 רצתי במרתון באנגליה ולאחריו ברוטרדם והפעם התוצאות השתפרו וסיימתי אחרי ארבע שעות ועשרים ושמונה דקות זמן טוב לאדם שהתחיל לרוץ מרתונים בגיל חמישים.”

מה קרה לאחר פרישתך ממפעלי נייר, האם המשכת לרוץ?

”בודאי, אך בביקורי בצ'כיה רדפתי אחרי שודד שגנב את ארנקה של אישתי ואחרי כמה דקות הרגשתי חוסר אוויר והפסקתי את הריצה, משהו שמאוד לא אופייני לי. כשחזרנו ארצה עברתי צינתור בו התגלתה סתימה באחד מכלי הדם שהורחבה בעזרת בלון. לא הפסקתי לרוץ והמשכתי בעוד שני מרתונים אך הקצב הלך והואט. מאז עברתי עוד שלושה צינתורים, האטתי את קצב הריצה והיום אני רק צועד כ-45 דקות ביום.”

כדרכו, אדם המגיע להישגים ללא לימודים מסודרים התחיל יוסי בשנות השבעים לצייר בצורה רצינית (הציורים משמשים כרקע לציילומו) ותערוכה של ציוריו הוצגה בבית יד לבנים.

היום, מהי שיגרת חיךך?

”אני ממשיך כל שנה לספר את סיפור הישרדותי בשואה במסגרת זיכרון בסלון. לא מוותר גם כיום על הצגות וסרטים וקריאת אקטואליה, מלווה באשתי מזה 62 שנה צילי ובשני ילדינו ונכדינו.”

”את המרתון הראשון שלי התחלתי ללא הכנה מוקדמת ביוני 1941 בהיותי ילד בן תשע, זאת הייתה הריצה על החיים עצמם שנמשכה שלושים ושלושה חודשים ארוכים ובסופה לא נותר בי הכוח להרים את הידיים לאות ניצחון.”

יוסי וינר בן 87 גבר גבוה, נאה, זנב סוס בשער השיבה, הוא אותו הילד שרץ ושרד את השואה ביערות וולין שבמזרח פולין. כשלוש שנים חי יוסי ביער עם משפחתו שנעקרה מהכפר הפסטוראלי גראדקי, והחל את מסע ההישרדות שלו בצל פחד משתק מהפצצות שהחלו לנחות על פולין וטורי הטנקים הגרמניים.

ביער יוסי חי בין השיחים עם המבוגרים ולמד לפעול איתם ולעזור להם וכשראה אותם מעשנים רצה גם, ובגיל 10 כבר עישן כמוהם, אך גם עזר להם בשמירה כמו גשש מיומן, כי גופו הרזה הצליח להגיע למקומות שהגברים לא הצליחו והזהיר אותם מתוקפים. הקור בחורף היה בלתי נסבל, תנאים היגיניים לא היו והרעב היה מנת חלקו רוב הזמן. בגיל 11 הגיעו האוקראינים, היה קרב יריות, יוסי ואביו נפצעו מכדורי הפורעים. מחוסר תרופות וטיפול רפואי נפטר האב לאחר חמישה ימים ויוסי נשאר פגוע בידו כשרק בארץ עבר ניתוח והחלים. לאחר השחרור חזרו יוסי, אמו ואחיו הקטן לפולין, יוסי חזר לבית הספר והמשפחה התפרנסה בדוחק.

”הגעתי לקו הסיום ללא אב ובחוסר כול, דבר שהכתיב את התנאים לפתיחתו של מרוץ מרתון חדש והפעם על בניית חיים חדשים בארץ ישראל, במעברת פרדס חנה. משם עברנו לגבעת אולגה לדירת שיכון. חיידק הספורט לא עזבני, התחלתי לשחק כדורגל והבקעתי את הגול הראשון לטובת גבעת אולגה.”

יוסי הוא אוטודידקט, למד בכוחות עצמו הנהלת חשבונות ומקצוע זה פתח לו את הדלת למפעלי נייר חדרה שם עבד 40 שנה. עבודה משרדית זו מאחורי שולחן הבעירה בו שוב את יצר הספורטאי ויוסי החל לרוץ ובהדרגה התחיל להגדיל את מרחקי הריצה ואיכותה.

גאווה ישראלית – הצלחה עולמית - גאווה לחדרה

מאת: רות לפידור

איך הגיעו לרעיון?

אלעד וולך סיפר שרוב היזמים הטכנולוגיים אחרי צבא הולכים לסייבר, אבל להם בער ללכת לעולם הרפואי. הצוות נפגש הרבה לילות וימים ברצף ובנה רשימה של רעיונות אפשריים. למעשה, זה היה הרעיון השלישי ברשימה. בעוד שהתגובות לרעיונות הראשונים היו נחמדות, ברגע שהם התחילו לעבוד על הרעיון הנוכחי, הבינו שזה הכיוון הנכון. הם דיברו עם מנהלי מחלקות רדיולוגיה וראו שהרדיולוגים חייבים פתרון. הם גילו אצל רדיולוגים בארה"ב מצב קיצוני שבו הלחץ לטפל בכמויות ענק של סריקות בזמן אפסי עלול להביא לאסונות. אז הבינו שאפשר לעשות פה שינוי, והוא יכול להגיע רק מטכנולוגיה שוברת שוויון.

מטופל שמגיע למרפאת חוץ לבדיקה שגרתית, אם יש לו ממצא דחוף, כגון תסחיף ריאתי, החברה מסוגלת לוודא שהוא יקבל טיפול מידי במקום, ולא לחכות עם פצצה מתקתקת ימים עד לפענוח. Aidoc מאפשרים לרדיולוגים לספק סטנדרט טיפולי חדש.

מה התחושה שלך אחרי שלוש שנים של עבודה אינטנסיבית?

"התחושה היא לא פחות ממדהימה" השיב לי גיא ריינר בעיניים זוהרות.

"כמות הפידבק שאנחנו מקבלים מהלקוחות והשינוי שאנחנו רואים הוא גדול מאוד. היום, אחרי שלוש שנים, המערכת שלנו נותנת שירות למעל מאה בתי חולים בעולם ולמיליון חולים בשנה. בארץ אנחנו עובדים עם בית חולים שיבא תל השומר. מספר פעמים בשבוע מגיעים אלינו משוברים מבתי חולים, שמספרים על מקרים בו ממש שינינו את מהלך הטיפול של המטופל. המערכת שלנו גרמה לרופאים לשים לב למקרים דחופים בהם יכלו לטפל מיד ולהציל את חיי החולים. אני רואה את החלום שלנו קורה במציאות. זו הרגשה נהדרת וסיפוק אדיר".

לגיא אין אף רגע דל, עם חיוך על פניו, בצנעה ובשלווה, כל הזמן הגלגלים בראשו נעים וחושבים. בעזרת צוות של מפתחים צעירים, הוא חושב על עוד אפשרויות לשכלול המערכת לטובת האנושות.

בעת כתיבת הכתבה, החברה עלתה שלב נוסף. F.D.A אישר להם גם את המערכת של אבחוני תסחיף ריאתי.

הראש היהודי ממציא לנו פטנטים ובני חדרה עולים על כולם. הסטארטאפ הישראלי Aidoc שאחד ממייסדיה הוא גיא ריינר, בן 30, יליד העיר חדרה, הוכרז על ידי TIME Magazine כאחד מתוך 50 החברות הגאוניות בעולם לשנת 2018. גיא פיתח בינה מלאכותית לניתוח תמונות רדיולוגיה, שחוללה מהפכה משמעותית באופן שבו בתי החולים מטפלים בהן.

Aidoc עוזרת לרדיולוגים לפענח סריקות CT באופן הרבה יותר מהיר ומדויק בטכנולוגיה שמנתחת את הסריקה והמידע הקליני של המטופל ומכווינה את הרדיולוג למקומות הכי רלוונטיים בהדמיה.

התוכנה שלהם שניתחה מיליוני סריקות CT של חולים, ביותר מ-100 בתי חולים בעולם, למדה להבדיל בין סריקה תקינה ללא תקינה. הבינה המלאכותית רצה ברקע, אוטומטית, על כל חולה שמגיע לחדר מיון ומחפשת מחלות קריטיות כמו שבץ, דימום, שבר וכו'. אם הבינה המלאכותית מאתרת סריקה חריגה, היא מיד מקפיצה את החולה לסטטוס דחוף.

מי המייסדים של החברה?

אלעד וולך, שהקים וניהל את צוות המחקר האלגוריתמי בחיל האוויר, מיכאל ברגינסקי, ייסד וניהל יחידת מו"פ במשרד הביטחון, גיא ריינר, בוגר 8200, עם ניסיון עשיר בחישוב של אלגוריתמים מתמטיים וד"ר גל יניב – רדיולוג בבי"ח של אוניברסיטת Yale.

מימין לשמאל גיא ריינר, אלעד וולך, מיכאל ברגינסקי

העמותה למען הקשישים חדרה

המחלקה לאזרחים וותיקים

התורה

הטלוויזיה הקהילתית של חדרה

אנו משדרים בערוץ הקהילתי 98 ב"הוט" ו"יס"

ימי שלישי בשעה 14:30 ימי רביעי 19:30 ימי חמישי בשעה 18:30

להלן כתבות מגזין חודש יוני 2019

1. סיפורה של דיסקית לא נשברת – פנינה ודוד עמיאל, עמירם גולדשמיט
2. מחול הנחלים (הבניאס והדן) – מיכאל פרטוק
3. חלומות חדרה – אפרים פרנק, חוה גדיש, פנינה ודוד עמיאל
4. פנינת טבע בעמק חפר, אגמון חפר – שושנה אשתר. שרה פרבר, חיים שפיר, שושי אובר.

EL-AD
s.i.m ltd.

א.א.א.ב

שירותי הסעות והובלות
Shlomo Yehuda
שלמה יהודה

Transporing & Delivery

טל/פקס. 04-6897576 נייד: 050-2771500
ת.ד. 30003 בית אליעזר חדרה
E-mail:yehuda6b@netvision.net.il

"השתמש בו פן תאבד אותו" (הפעילות המוחית בזיקנה)

מאת: רחל ילין

ממצאי מחקרים רבים מאשרים פתגם זה. המוח מתחזק כאשר מפעילים ומאתגרים אותו, באותה דרך בה השרירים מתחזקים כאשר משתמשים בהם. רבים ממחקרי הזיקנה התמקדו בבדיקת ההזדקנות הגופנית במטרה לשפר את מצב הבריאות, ותוחלת החיים שהשתפרו בצורה דרמטית. בתחילת המאה העשרים ואחת הרחיבו החוקרים את תחום המחקר לעבר תהליכי הזדקנות המוח, ובעקבות ממצאיהם הפורכו מספר מיתוסים לגבי המוח המבוגר. תפקודי המוח אמנם יורדים עם העלייה בגיל כמו מהירות תגובה ויעילות הזיכרון, אך ההתמקדות באובדנים הביאה להתעלמות מהאפשרויות החיוביות הטמונות במוח המבוגר:

1. המוח שומר על יכולת למידה לאורך כל טווח החיים. נמצא כי לא רק שאנשים זקנים מסוגלים ללמוד מידע חדש, אלא שבסוגים מסוימים של תפקודים קוגניטיביים הם עושים זאת טוב יותר מצעירים מהם. למוח של אנשים מבוגרים יש יתרון, הארכיטקטורה העצבית.

2. המוח שומר על גמישות ועל התחדשות לאורך כל החיים, ומסוגל להצמיח תאי עצב חדשים.

3. המוח האנושי מפעיל ויוצר "חלוקת עבודה" בין שני חצאי המוח: המוח הימני והמוח השמאלי. כך אצל רוב האנשים יכולת הדיבור כישורי שפה והבנה לוגית – שכלית, מנוהלים ע"י צידו השמאלי של המוח, ואילו זיהוי והתמצאות במרחב, יזמה ויצירתיות מנוהלים ע"י המוח הימני. אצל האדם הזקן קיימת אסימטריה, הוא ישתמש בשני צדי המוח כאחד.

4. הוכח כי המוח המבוגר גמיש, מסתגל ובעל יכולת יותר מכפי שחשבו המדענים בעבר. החוקרים זיהו מספר קבוצות של פעילויות שעשויות להעצים את המוח המסוגר באופן משמעותי:

א. פעילות מנטלית- אין צורך להגיע לאוניברסיטה. אבל ללמוד במסגרות קהילתיות, לקרוא, להשתתף בקבוצות כתיבה ("כיוון חדש" לדוגמה), עבודה עם המחשב, גלישה ברשת והתנדבות בקהילה.

ב. פעילות גופנית על כל גווניה מעצימה את החימצון של תאי המוח ואת כשירות השרירים.

ג. פעילויות פנאי כמו ריקודים, משחקי שולחן, נגינה, פתרון תשבצים וקריאה. מידת ההשפעה קשורה כמובן לשכיחות העיסוק בפעילות. לדוגמה, אנשים שפתרו תשבצים 4-5 פעמים בשבוע, הסיכון שלהם לחלות בדמנציה היה נמוך

ב- 47% בהשוואה לאנשים שעשו זאת רק אחת לשבוע.

מתנדבת ביחידת סגולה מאת: יפה וינקר

מדי שבוע ביום שלישי אני מגיעה לבית חולים "הלל יפה" במסגרת ההתנדבות שלי ב"יחידת סגולה".

פוגשת תחילה את הגברת שרה ערמוני, עובדת סוציאלית המנהלת את המתנדבים ביחידה, מקבלת מידיה רשימה של אזרחים ותיקים המאושפזים בשבוע זה בשתי המחלקות בהן אני מתנדבת – המחלקה הנורולוגית והמחלקה לטיפול נמרץ לב.

אני מציגה את עצמי בפני החולה ומבקשת את רשותו לשאול כמה שאלות. ואז שואלת לשמו, מקום מגוריו, מי טיפל ומטפל בו בבית, האם הוא זקוק אחרי צאתו מבית החולים לתגבור בעזרה. אם ישנם בני משפחה ליד מיטתו כמובן שהם חלק חשוב בשיחה. לרוב זו שיחה פורמלית, אך לא פעם מתפתחת שיחה יותר אישית, כמו אותה שיחה שהייתה לי עם גברת שהייתה בשיקום בבית האבות 120 בשל שבר, אך מצב בריאותה הביא אותה לבית החולים. התפתחה בינינו שיחה, על ילדיה, על העיסוקים שלהם ואף אני תרמתי לשיחה על משפחתי.

מטרת היחידה שלנו היא להעביר מידע רלוונטי למאושפז ולמשפחתו אם ומה הן הזכויות הסוציאליות המגיעות לו. לא מעטות הן המשפחות שמידע זה אינו חשוף בפניהן. אנחנו משאירים בידי המאושפז חוברת המכילה את כול המידע הנחוץ. לאלה שאינם שולטים בעברית יש ברשותנו חומר כתוב בערבית וברוסית ויהיו גם חוברות באנגלית.

ברור שלא אנחנו המתנדבים קובעים את מידת נחיצותה של העזרה למאושפז. אבל אנחנו יכולים לפקוח את עיניהם של החולה ומשפחתו ולפרוס בפניהם את כל האפשרויות העומדות לרשותם.

בכל ביקור אני פוגשת אנשים אחרים עם סיפורים אחרים. לעיתים הסיפורים לא קלים ולא רק מבחינה בריאותית אלא בעיות חברתיות, משפחתיות ואנושיות.

אני מקווה שביקורי הקצר תורם במשהו לרומם את רוחם. לעיתים סיפור החוויה האישית שלי יש בה לגרום לחולה רוגע והבנה. אני מושלת קוצב כבר שבע שנים. כשאני פוגשת את המושלת החדש, שומעת אותו מדבר על החרדות שלו מן הבלתי נודע, שיתופו בסיפור האישי שלי יש בזה כדי לעודד אותו לקבל את המצב החדש כמי שמעניק לו חיים חדשים. אעשה כל שלאל ידי להקל על החולה ועל משפחתו החרדה.

אישה מעבר לים

מאת שרית ישי-לוי

“אישה מעבר לים” הוא רומן מרתק, מסעיר, סוחף ומטלטל, הנכנס אל הלב ולא מרפה, משתרע על פני שלושה דורות ומגולל סיפור על עוצמה נשית ואומץ של שלוש נשים חזקות הניצבות מול ייסורים שהגורל ממטיר עליהן, ומחפשות את זהותן ועברן הלוט בערפל.

האחת צעירה שבעלה עזב אותה, השנייה אם שנעלמת לשעות רבות מידי יום ואיש לא יודע לאן, והשלישית אישה מסתורית שנטשה תינוקת בת יומה במנזר. כל אחת עוברת תהפוכות בחייה, והסופרת קושרת ביניהן בכישרון כתיבה נפלא, במטבעות לשון בלתי נשכחים, נוגעת בנימים עמוקים של אהבה ושנאה, שיברון לב, דם יזע ודמעות, עד לאהבה הגדולה שתנצח נגד כל הסיכויים. הסיפור מתרחש בין רובע בפריז לתל אביב בשנות ה-50 לירושלים המנדטורית ועיירה באנגליה.

הרומן מעניין וקריא, אף כי לדעתי, הקונפליקט העיקרי בין הבת לאימה הסתיים מהר מידי ולא פותח מספיק. כקוראת ציפיתי למשהו יותר מסעיר בסוף.

סרטים באולם רנה שני

2/6/2019 יום א' בשעה 16:00 סיקרט סופרסטאר
16/6/2019 יום א' בשעה 16:00 טרם נקבע
30/6/2019 יום א' בשעה 16:00 זה בידיים שלך

לפרטים נוספים: נגה הסל 8007997-054

מי מכיר? מי יודע?

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

רמה סמוסונוב

הכתבה הפעם מוקדשת לבת חדרה רמה סמוסונוב שעשתה קריירה כזמרת מצו-סופרן, מורה לפיתוח קול, שחקנית וסופרת ילדים.

רמה סמוסונוב נולדה בחדרה ב-14 לאפריל 1921 לאהרון סמוסונוב ממייסדי חדרה ולזינה (רבקה) חבקין. עם תום לימודיה בחדרה עלתה לירושלים ולמדה הוראה בסמינר למורים בית הכרם. בסיום לימודי ההוראה המשיכה בלימודי מוזיקה באקדמיה למוזיקה בירושלים ובבית ספר לזמרה בניו יורק. נישאה לבעלה הראשון יחיעם וייץ ממפקדי הפלמ"ח (שנפל לאחר מכן ב"ליל הגשרים" - 1946).

היא הופיעה כזמרת עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית, עם תזמורת רשות השידור ועם התזמורת הסימפונית חיפה, והופיעה גם רבות כסולנית באופרה הישראלית. במקביל הופיעה ב"רומנסו ספרדי" עם יוסי בנאי, יהורם גאון ומקהלת צדיקוב. באמצע שנות השבעים חברה לבן חדרה נוסף - שלמה גרוניך, שהלחין עבורה שירי משוררים רבים (נתן אלתרמן, נתן זך ואחרים). הוא גם ליווה אותה בהופעותיה.

כאשר הגיעה לגיל 50 החליטה לפרוש מהבמה ולעבור ללמד בבית ספר לאמנות הבמה "בית צבי" ברמת גן שם כיהנה בתפקידה כמורה 20 שנה. במהלך היותה מורה החלה גם לכתוב ספרי ילדים.

רמה סמוסונוב זכתה במדליית זהב בעבור השתתפותה בפסטיבל הנוער הדמוקרטי במוסקבה בשנת 1957. התגוררה רוב שנותיה בתל אביב שם זכתה גם לתואר יקירת העיר תל אביב בשנת 2000.

לרמה סמוסונוב בן יחיד מנישואיה השניים לאדריכל יצחק ישר וחמישה נכדים. היא נפטרה ב-21 לאוקטובר 2012 (בת 91) ונקברה בבית העלמין הישן בחדרה.

רמה סמוסונוב כתבה את השיר "טוליק" לזכרו של רב סרן תובל גבירצמן בן חדרה שנפל בשנת 1982 ב"שולם הגליל". הלחין נפתלי אלתר. שר אושיק לוי. השיר מופיע באלבומה היחיד של רמה סמוסונוב.

ממעמד הר סיני עד תיקון ליל שבועות מאת: יאשיהו וולשטין

הייתי תלמיד כיתה ט' בישיבת בני עקיבא בנחלים. זו הייתה שנותי הראשונה מחוץ לקן המשפחתי שלי. לקראת תום ימי ספירת העומר הכינו אותנו לפעילות בה מעולם לא התנסיתי בעבר: "תיקון ליל שבועות". נאמר לנו שבאותו לילה אנחנו אמורים להיות ערים ולהתמיד בלימוד עד הבוקר. התמלאתי חששות. פחדתי שלא אוכל לעמוד במשימה ושעשה לעצמי בושות. התמזל מזלי ובעייתי נפתרה במפתיע - "חטפתי" הצטננות שלווה בחום גבוה ו...חסל סדר פחדים. למחרת הרגשתי טוב יותר והפכתי להיות הצד המקנא לאחר שחברי שקינאו בי לילה קודם, סיפרו לי בהתלהבות על הלילה הנפלא. מאז הקפדתי מידי שנה להשתתף ולהנות מלילות שבועות מחכימים ומלאי הוד.

מהו "תיקון ליל שבועות"?

על פי המסורת, כולנו נכחנו במעמד הר סיני. דא עקא, לרובנו נשתכח האירוע ואולי ישוב אלינו הזיכרון למקרא השורות הבאות. מעמד הר סיני היה אירוע מקראי מכונן ומעמד מעורר אימה: ענן כבד, ברקים, קולות, קול שופר הולך וחזק, אש ועשן והשמעת הדיברות בדיבור אלוהי: "מִשָּׁה יִדְבַּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל". אלוהים התגלה לבני ישראל בהר סיני וכת עימם ברית כנגד זאת הם התחייבו לשמור את מצוות התורה ובראשן עשרת הדיברות.

השם "תיקון ליל שבועות" הגיע מספר הזוהר, שם מופיעה המילה הארמית "תיקון" שפירושה בעברית "קישוט". כלומר, האנשים שאומרים את ה"תיקון" הם השושבינים המקשטים את הכלה - התורה, במהלך הלילה, לקראת כניסתה לחופה למחרת בבוקר, בעת קריאת עשרת הדיברות. תיקון ליל שבועות הוא לילה שמחבר בין כל קצוות היהדות ומזכיר לנו שמלבד כל השוני, הפירוד והדעות החלוקות סביב קיום מצוות התורה, יש דבר המחבר את כולנו - התורה. זהו לילה בו נשארים ערים עד עלות השחר, לומדים וקוראים בתורה ובספרים אחרים שמזכירים לכולם שעוד לפני שהתפזרנו לקבוצות ולמגזרים, היינו מאוחדים ביחד סביב ספר הספרים. מה שיפה בלילה הזה שכל אחד יכול לפתוח את הספר העתיק בעולם ולהרגיש מחובר אליו בצורה בלתי נתפסת.

בבית הכנסת "ישי" (יחד שבטי ישראל) בו חברי ואני מתפללים, אנו מקיימים מידי שנה לימוד הכולל תיקון ליל שבועות מחצות עד 05:00 בבוקר. את רוב נושאי הלימוד, כמו "יום הדין על לימוד תורה" או "מגילת רות - ייאוש האיש מול אחריות האישה", מעביר בצורה עניינית ומעניינת רב בית הכנסת הרב אהרן דרילמן.

תשבץ יוני 2019

מאת: זהבה עמל

		7	6		5	4	3		2	1		
12			11				10			9	8	
				16		15		14			13	
	21		20		19		18			17		
		25	24			23				22		
				28			27				26	
	32			31				30			29	
		36			35				34		33	
	40	39				38				37		
			42			42					41	
46			45				44		43			
				50			49			48		47
										51		

מאוזן:

1. חג מתן תורה (2, 7) 8. חקלאי, איכר 10. גשם עם קרח 11. מלך יהודה 13. גאוונה, התנשאות 15. יפה 17. חי, מצוי 19. תינוק 21. מילת שאלה 22. לעד, לנצח 24. כדורי, סגלגל 26. טלה, דגל 27. מכורה 29. חורשה גדולה 30. חום רב 31. עדין, ענוג 32. גבעה רמה 33. ראשי תיבות 34. למעני 35. זוהר, בהיר 37. את זה אוכלים בשבועות 39, רגולטור 41. זעזוע, שוק 42. חוכמה, השכלה 42. אדון 43. שביל הליכה 44. רקב, בלייה 47. יתכן, אפשרי 49. אות אנגלית 50. מטבע ישן 51. שם נוסף לשבועות (2, 7)

מאונך:

1. חג שבועות (2, 5) 2. בני הזוג של הנשים 3. חזר 4. ברור 5. אמיתה, ביטחון 6. אות הניצחון 7. תמימות 8. משקה לקידוש 9. אנקול 12. הספר בו קוראים בשבועות (3, 5) 14. קריאת שלום 16. תבלין לקפה 18. שי 20. כבויה, שקועה 21. אופנה 22. ללמוד, להשכיל 23. אפודה 25. נחשול 26. גמל נמרי 28. מצולע בעל ארבע צלעות 30. איחוד, גיבוש 34. מילת שלילה 35. שיר סיפורי 36. כלי להרתחת מים 37. ממלא מקום (ר"ת). גירוד, שפשוף 40. כועס זועם 41. מילת שלילה מוחלטת 43. מטוס רוסי 44. מדון, קטטה 45. מרד 46. אחד התווים 48. רטוב 50. שור

הצצה להלצה

מאת: יאשיהו וולשטיין

מדוע חג שבועות?
נראה לי שהבנתי למה קוראים לחג הזה שבועות, כי שבועות ייקח לי להוריד את כל הבורקסים, הגבינות והפשטידות.

טנאים או תנאים?
מה עשתה הגננת לילד שהגיע לכיתה ללא טנא? כלום, היא מאמינה באהבה ללא טנאים...

שם החג: ביכורים
ישנן עדות שאוהבות במיוחד את חג הביכורים, כי מדובר על ביכורים ולא ביקורים.

איחור לטקס הביכורים
המורה: "מדוע אחרת לטקס הביכורים בבית הספר?"
התלמיד: "בגלל השלט".
המורה: "איזה שלט יכול לגרום לאיחור?"
התלמיד: "השלט 'האט! בית ספר לפניך'."

חג שבועות מו...שלם

מהמטבח של סבתא

מאת: בתיה שרייבמן

סופלה גבינה דיאטטי

(12 מנות כל מנה 130 קלוריות)
באדיבותה של יונה מאור (תודה לקטי על המתכון)

חומרים:

- 4 ביצים שלמות
- 4 כפות סוכר
- חצי ק"ג גבינה לבנה 5% שומן
- 1 גביע שמנת חמוצה 9% שומן
- 4 כפות קמח תופח
- 1 כף אינסטנט פודינג בטעם וניל או לימון

ההכנה:

מקציפים היטב את הביצים עם הסוכר. מוסיפים את הגבינה וממשיכים בהקצפה ולבסוף מוסיפים את הקמח והפודינג. מקציפים עד לקבלת מאפה אחיד. יוצקים לתבנית פיירקס בינונית ואופים בחום בינוני – נמוך עד שהסופלה תופח ומתייבש.

מקררים מעט בתנור, מוציאים ומסמנים בסכין 12 מנות.

טל מתארת את תחושת השקט בתצפית ברגע שבירת הצום. היא מדברת בגילוי לב על הקשיים בעיר, המצב הכלכלי, האבטלה וחוסר התעסוקה לצד יוזמות חברתיות נפלאות כמו: הקמת ביה"ס התיכון למחוננים המחובר לרשת עתיד, הגלריה לאמנות שבדרך להפוך למוזיאון, ראש העיר הנבחר **סמיר מחאמיד**, ד"ר לביולוגיה ומנהלו בעבר של ביה"ס למחוננים, שבחזונו לרקום קשרים ושיתופי פעולה לשיפור חזות פני העיר... על יוזמה של גיוס מוסלמים לצבא.

כפר קרע - פעם גידלו כאן דלעת, מלפפונים וקישואים... היום מצטיינים שם בגידולים אחרים - גידול אקדמאים. אחוז הרופאים מקרב כלל האוכלוסיה בכפר קרע הגדול בעולם. קיים בי"ס יסודי דו לשוני מטרומ חובה עד כיתה ו'. "גשר על הוואדי", החינוך צריך להתחיל מלמטה. הגלריה של אמן הקליגרפיה **מוחמד קאלאש**, אשר למד נגרות בתל אביב אצל מורים "ייקים". הוא מצויר, מדביק ומשתמש בשרשי עץ תפוח עץ בהיר ועץ אגוז כהה, בהטרוגניות בין החומר, הצורה החזותית והטכסט תוך שילוב סמלים סימבוליים לכל צורה וצורה.

משם **לאמנה** (ממיסדות **מרבד ירוק ואדי ערה**), מנהלת עמותת "למען" למודעות להעצמת נשים בכפר קרע. סיפור אישי של אישה ערביה פורצת דרך. אישה גדולה אמנה. מלאת חוש הומור, הכובשת את לב המאזינים בסיפורה שובה הלב על דרכה של ילדה, שכשמה, מלאת אמונה ומאמינה, שלא ויתרה על חלומה ולא נתנה למוסכמות לעמוד בדרכה. הצליחה להיות שונה, עצמאית ומובילת שינוי. ממובילות המיזם **שכנים של שלום ונשים מבשלות שלום**. מחברת הספר: מא' עד ת' מילון שלום של נשים בישראל.

חודש הרמאדאן מתקרב לסימו... האירוויזיון ששילב אהבה, אחווה, הכלה ופירגון כבר מאחורינו, וזה בדיוק הזמן לצאת לסיור משולב ומגשר בואדי הירוק, ואדי ערה, כפי שעשו חברי הטלוויזיה הקהילתית וחברי מערכת העיתון "כיוון חדש".

בישוב **קציר** - קיבלו את פנינו מורת הדרך **טל רז** ובעלה **נועם זמיר** בביתם שהינו פנינת טבע. בני הזוג גרים במעלה 40 מדרגות תלולות בבית עץ ייחודי שכמו לקוח מהצוירים, טובל בירק ופריחה ומשקיף על נוף נפלא. את הבית ריהטו במו ידיהם. כל עבודות העץ עשויות מחומרים ממוחזרים. דלת העץ הגדולה הינה חלק מחבית יין ענקית.

המקלחת בפסיפס קרמיקה, פרי יצירה משותפת של נועם, טל וילדיהם, ואמבטיית העץ הגדולה והכזורים עשויים מחבית גדולה לייצור בירה מעץ קליר צפון אמריקאי.

נועם אוסף, מפרק, מעבד ויוצר: "אני רואה את החיים הקודמים של החומר", השולחן בסלון עשוי מגזע עץ ומעליו זכוכית ובתוכה אבני חול מירדן. "יצאתי לטיול בירדן, 'התחלתי' עם המדריכה... והשאר... היסטוריה..."

בבית מוצגים תכשיטים שטל מעצבת ויוצרת בעצמה, ציורים של אמו של נועם, פסלים ייחודיים מנייר עיתון וציורים ענקיים של אמא של טל, ועבודות קליעה מתמר שאחותה קלעה. ממש גלריה משפחתית!!! במטבח ממתנים מגשים עם חליטות צמחים מהגינה וכן קפה ועוגות ביתיות.

טל גם יזמית חברתית ומדריכה פעילה בעמותת התיירות **"מרבד ירוק ואדי ערה"**: "מי שרוצה לטייל איתי - שיבוא לואדי ערה. הקמנו עמותה שמטרתה להוות מנוף לחיבור בין הקהילות השונות: יהודים-ערבים, דתיים-חילוניים". יצאנו לתצפית ממנה השקפנו על האיזור וקיבלנו הסבר וסקירה הסטורית... טיפסנו לרכס הר אמיר, חלפנו על **בית היערן**... מקום נהדר לפיקניק. עולים לנקודת תצפית **באום אל פאחם** היושבת על 6 גבעות. כבר מספר שנים מתקיימים **טיולי לילות רמאדן בואדי**.

תחנה אחרונה - **מסעדת אל עכוואי** שם מחכים לנו שולחנות ערוכים כל טוב. החומס, המשוואשה, עלי הגפן ושאר המאכלים- מעולים. בקינוח התחיל יוסף להסביר על החומס, ולספר את סיפורו האישי.

סיור מומלץ ומעצים של היכרות מרתקת ומרגשת עם יוזמות תיירות חברתיות שמטרתן פתיחת צוהר להכרת האחר, ועשיית שינוי קטן שייתן תקווה לעתיד טוב יותר. צלצלו: 050-3841513 ותאמו עם טל רז.